

og fristerne kan være forskellige for forskellige grupper af indeholdelsespligtige. Ved således at sprede indbetalingerne fra arbejdsgiverne undgås uhensigtsmæssige spidsbelastninger hos postvæsenet og oppebørselsmyndighederne.

Arbejdsgiverne skal endvidere fremsende redegørelser for de foretagne indeholdelser og skal herunder oplyse, med hvilke beløb og for hvilke perioder A-indkomsterne er erhvervet, de fradragsbeløb og opkrævningsprocenter, der er anvendt ved udregningen af de indeholdte beløb, samt størrelsen af de indeholdte beløb. Kravene til arbejdsgiverens redegørelser for indbetalingerne vil i øvrigt kunne tilpasses efter de forhold, som gør sig gældende for de enkelte kategorier af arbejdsgivere. Da det forudsættes, at oppebørselsmyndighederne får adgang til at foretage stikprøvevis regnskabsmæssig kontrol, vil der således kunne stilles mindre vidtgående krav til redegørelserne, når arbejdsgiverens regnskabsførelse afgiver et betryggende regnskabsgrundlag, end når dette ikke er tilfældet. Efter omstændighederne, således navnlig hvor der foruden et betryggende regnskabsgrundlag er tale om indeholdelse for et større antal A-indkomstmodtagere, vil det kunne tillades, at der ved de ordinære indbetalinger kun indgives en summarisk opgørelse over de i indeholdelsesperioden indeholdte beløb for samtlige af indbetalingen omfattede A-indkomstmodtagere. Specificeret redegørelse for hver enkelt A-indkomstmodtager skal da kun indgives een eller to gange i årets løb. Omvendt vil kravene til redegørelserne og disses indsendelse kunne skærpes, når den pågældende arbejdsgiver har udvist forsømmelighed med indeholdelserne og afregningerne for disse.

Arbejdsgivere, der undlader at foretage indeholdelse eller indeholder med for lavt beløb, er ansvarlige over for det offentlige for betalingen af det manglende beløb, medmindre de godtgør, at de ikke har udvist forsømmelighed. Arbejdsgiverne hæfter derhos ubetinget over for det offentlige for indbetalingen af skattebeløb, de har indeholdt. En arbejdsgiver, der undlader at opfylde pligten til at foretage indeholdelse eller at afregne de indeholdte beløb eller som i visse relationer afgiver urigtige oplysninger, vil endvidere kunne pådrage sig et strafansvar.

Som foran anført forudsætter den almindelige indeholdelsesordning ikke, at der gives arbejdsgiveren et særligt pålæg om at foretage indeholdelse. Hvis en skattepligtig er i restance med et skattebeløb, f. eks. et restskattebeløb, kan det dog — ligesom nu — pålægges hans arbejdsgiver at foretage indeholdelse for dette i lønnen, og sådan

indeholdelse efter pålæg skal foretages, selvom der i forvejen foretages almindelig indeholdelse i lønnen. Der er dog fastsat bestemte grænser for, hvor stor en del af lønudbetalingen, den samlede indeholdelse må omfatte.

### 11. Administrative spørgsmål.

Lovforslaget tager i første række sigte på en reform af skatteopkrævningen eller skatteoppebørslen, men det indebærer tillige betydelige virkninger for det ligningsmæssige arbejde, der udføres af skattemyndighederne.

Forud for indkomståret skal der ske fastsættelse af grundlaget for den foreløbige skattesvarelse i indkomståret. For personer med A-indkomst skal der navnlig ske fastsættelse af størrelsen af de fradrag, der skal opføres på skattekortet. Der skal herunder træffes afgørelse af, om der skal indrømmes større fradrag end standardfradraget og i bekræftende fald af fradragets størrelse. Der skal endvidere tages stilling til størrelsen af eventuelle fradrag ved siden af standardfradraget, såsom fradrag for husunderskud eller underholdsbidrag. For personer med B-indkomst skal der ske fastsættelse af størrelsen af den forventede indkomst i indkomståret og — såfremt den skattepligtige også har lønindtægt — tillige af opkrævningsmåden (jfr. forslaget § 50). For personer, der skal svare tillægs-skat, skal der — også for A-indkomstmodtageres vedkommende — ske fastsættelse af den forventede indkomst, hvoraf tillægsskat skal beregnes. De nævnte afgørelser skal i princippet foretages på grundlag af de fradrags- og indkomstforhold, der er lagt til grund ved den seneste ligning eller den seneste fastsættelse af grundlag for foreløbig skattesvarelse, således at der i mange tilfælde blot bliver tale om at overføre de tidligere anvendte fradrags- og indkomstbeløb til benyttelse også ved den kommende skattesvarelse. Men i tilfælde, hvor det må forventes, at fradrags- eller indkomstforholdene i indkomståret vil komme til at afvige væsentligt fra de senest til grund lagte forhold, skal der træffes selvstændig afgørelse af størrelsen af de fradrags- eller indkomstbeløb, der i stedet skal anvendes. I en del tilfælde kan her de af den skattepligtige givne oplysninger lægges til grund uden nærmere undersøgelse, men der vil dog i et ikke helt ubetydeligt omfang blive tale om en bedømmelse, kritik og stillingtagen af ligningsmæssig karakter.

I løbet af indkomståret skal der også i en række tilfælde tages stilling til fradrags- og indkomstspørgsmål, idet der, når fradrags- eller indkomstforholdene udvikler sig på en anden måde end forudsat forud for indkomståret, er adgang til at